UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinqve Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Iesus deponitur de cruce. Artic. LXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-47044

Visual Library

(vt ſimul omnia dicam) quibuſcunque introeũtibus in illud ſaluberrimum cordis vulnus gaudium, ſalus, æternaq́ eſſet felicitas. Iſte autem miles fertur longinus fuiſſe, habuiſſeq́; debilem viſum ſeu in oculis dolorem: guttam quoque Dominici ſanguinis vnam de latere Chriſti fluentis, ad eius fortè perueniſſe oculos, qua fuerit ſanatus. Hic conuerſus poſtea, fidelium factus eſt Epiſcopus. Hoc ergo vulnus porta eſt paradiſi, ianua vitæ, fons gratiæ. Illic debet eſſe habitaculum animæ noſtræ, munitio noſtra & ſalus noſtra. In omni tentatione, antequam præliari incipiamus, illuc fugiamus, & inde pugnemus, quia extra hoc vulnus nullam victoriam ſperare debemus, & tentatores & inimici non audent caſtrum illud inuadere. Item hic monemur vt indeſinenter corda noſtra rogemus lancea charitatis perfodi amore diuino vulnerari vt pœnitentiæ & amoris lachrymæ nobis iugiter fluant. Quandoquidem iam, quantum diuina gratia adiuuãte potui paſſionem Domini noſtri Ieſu Chriſti in ſexagintaquinque articulos diſtinctam, quéadmodum in huius tractatus præfatione quoque præfatus ſum vtcunque explicauerim: reſtant tamen aliquot adhuc articuli, qui à deuotis hominibus ſolent hiſtoriæ paſſionis Dominicæ annumerari: vtpote tres pro veſperis ſecundis. Item duo pro ſecundo Completorio, ſicq́ ex integro ſupputantur Articuli ſeptuaginta, quos in multorum gratiam huic loco adijcere neceſſarium duxi.

Miles hic qs fuerit, quo- m. doq; à cę- citate fuerit liberatus.

Vulneris huius fructus quis eſſe debeat.

Lancea charitatis vt corda noſtra transfigat.

Veſperæ ſecundæ hic incipiunt, quæ habent Articulos tres.

IESVS DEPONITVR DE CRVCE

Articulus LXVI.

Matth. 27. Marc. 15. Lucæ 23. Ioan. 19.

POſt *hæc autem* (vt inquiunt Euangeliſtæ) *cùm iam ſerò factum eſſet, quia paraſceue erat, quod eſt ante ſabbatum, Ecce venit quidam homo diues ab Arimathia ciuitate Iudeæ, nomine Ioſeph, nobilis decurio, vir bonus & iuſtus: qui & ipſe diſcipulus erat Ieſu (occultus tamen propter metum Iudæorum (& expectans regnum Dei.* Magna commendatio viri huius. Iuſtum enim & virtutibus decoratũ decuit eſſe, qui omnis boni initium & fontem, manibus ſuis contrectare deberet. Vnde Beda inquit: Magnæ quidem Ioſeph iſte dignitatis apud ſæculum, ſed maioris apud Deum meriti fuiſſe laudatur: vt & per iuſtitiam meritorum ſepeliendo corpore Dominico dignus foret, & per nobilitatem potentiæ ſæcularis, idem corpus accipere poſſet. *Hic non conſenſerat concilio & actibus eorum, & audaciter acceßit ad Pilatum, & petijt, vt tolleret corpus Ieſu.* Secundùm leges Imperiales, non poterant deponi de cruce aut ſepeliri corpora damnatorum. Hic Ioſeph quamuis eſſet diſcipulus Ieſu, ante mortem tamen eius non audebat publicè confiteri eum, ne extra ſynagogam eijceretur. Dederant enim Iudæi mandatum vt ſi quis confiteretur Chriſtum extra ſynagogam fieret. At contempto nunc illorum mandato, Ioſeph morte & ſanguine Chriſti confortatus, nihil timuit, ſed palam ad Pilatum accedens, corpus Ieſu de cruce deponere petit: & quod petijt ſine aliqua difficultate obtinuit. *Pilatus autem mirabatur, ſi iam obijſſet* tam cito. Ex hoc loco conijcitur multa à militibus in Ieſum fuiſſe tentata, quæ non iubente

Lucæ 23. Ioan. 19.

Ioan. 3. Ioan. 9.

Marc. 15.

Pilato,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pilato, ſed Iudæis procurantibus, & milites pecunia corrũpentibus, Chriſto inflicta ſunt. Nam ſi Pilatus ſciuiſſet quanta ſuſtinuiſſet Chriſtus, nequaquam miraretur, tam cito obijſſe Chriſtũ: imo potius miraretur quomodo tam diu viuere potuiſſet. Putant enim quidam, nequaquam voluntati Pilati factum, vt Chriſtus clauis cruci affigeretur, ſed funibus pro mitigatione legis voluerit eum ligno alligari. Sequitur. *Et accerſo Centurione, interrogauit eum, ſi iam mortuus eſſet. Et cum cognouiſſet à Centurione, permiſit Pilatus & donauit corpus, & iuſſit reddi Ioſeph*, tum propter petentis reuerentiam, (quia vir diues & iuſtus erat) tum propter Chriſt innocentiam ſibi notam, quia plurima in morte eius facta miracula audierat. Huius ergo viri imitemur deuotionem, imitemur fidem, imitemur & reuerentiam, quam ſacro corpori Ieſu exhibuit, vt ſicut ipſe dignus inuentus eſt Chriſti corpus de cruce deponere, ita & nos dignè Chriſtum de ſacro altari deponere, hoc eſt, ſuſcipere mereamur. Perinde enim, imo & plus eſt Chriſti corpus ſumere de ara altaris, quàm de ara crucis. Nam ille accepit eum in brachijs & manibus, ſed iſti accipiunt eum in ore & cordibus. Deinde magno cum timore ac ſumma reuerentia Chriſtum de cruce deponere debemus cum hoc ſancto viro Ioſeph, ac ſacra & Chriſti vulnera maximo cum dolore cordis cõtrectare, cogitantes propter noſtra ſcelera & grauiſſima peccata hæc illi iniuſtè afflicta, & grauius infligenda, ſi quod abſit, noſtram prauam vitã non corrigamus. Nam quamdiu peccator in peccatis perſeuerat, Chriſtũ in cruce diſtentũ dilaniat & crucifigit, eò q; peccata noſtra in cauſa ſunt, quod Chriſtus crucifixus eſt. At mox vbi per pœnitentiam ad Deum conuertimur, ipſum de cruce ſoluit & deponit, & inter brachia ſua recipit, ſicut fecit Ioſeph, qui in deponendo Ieſum de cruce inter brachia ſua, eum complexabatur. Huiuſmodi nanque peccatori conuerſo paratus eſt Deus omnem indulgere offenſam, nec vnquam ſua illi improperabit peccata modo non ad vomitum (vt quorundam heu ingratorum moris eſt) reuertatur. Quod ſi fecerit, dubium non eſt, quin maiorem ſibi in iuſto Dei iudicio acquirat damnationem. Docemur poſtremo in hoc Articulo, ne quorundam impiorum ſic maleuolorum hominum ſuaſionibus falſis de cruce pœnitentiæ ſemel pro laude Dei aſſumpta, deſcendamus, ſed laborem rigoremq; diſciplinæ, ac mortificationem veteris hominis ſuſtinere, donec aut poſt mortem naturalem à Deo, aut poſt ſpiritualem, puta iam emortui mundo, & nobiſipſis, aliorum iudicio & manibus, hoc eſt, Dei amicoru.. , deponamur.

Crucifigi quonam modò voluerit Pilatus Chriſtum.

Corpus Chriſti quinam de cruce myſticè deponatur.

Vulnera Chriſti quàm myſticè tractentur.

Prouer. 26. 1. Pet. 2.

IESVS SYNDONE INVOLVITVR.

Articulus LXVII.

Conceſſo autem iam ſacro Ieſu corpore *Ioſeph*, properauit feſtinus ad locum crucifixionis, ſecum portans neceſſaria, ad deponendum Dominum, inſtrumenta, *& mercatus ſyndonem, venit, & tulit corpus Ieſu. Et deponens eum, accepto corpore, inuoluit depoſitum illud in ſyndone munda.* Syndon iſta fuit pannus lineus, candens & mundus, & deſignat Chriſti innocentiam, & liliosam caſtitatem, ac puritatem, vt qui rubricatus fuerat ſanguine paſſionis, candidaretur ſyndone innocentiſſimæ caſtitatis. *Venit autem*

Marc. 15. Ioan. 19. Matth. 17.

Syndon quid myſticè ſignificet.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN